

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Mfv.V.10.042/2025/4.

A tanács tagjai: Dr. Suba Ildikó a tanács elnöke

Dr. Tánczos Rita előadó bíró

Dr. Csesznok Judit Anna bíró

Dr. Puskás Péter bíró

Dr. Varga Edit bíró

A felperes: felperes neve

(felperes címe)

A felperes képviselője:

Dr. Plesz-Balogh Anikó ügyvéd

(felperes képviselőjének címe)

Az alperes: alperes neve

(alperes címe)

Az alperes képviselője:

alperes képviselőjének neve

(alperes képviselőjének címe)

A per tárgya: kártérítési járadék felemelése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla

1.Mf.31.002/2025/7.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Budapest Környéki Törvényszék

22.M.70.012/2023/51.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az felperesnek 377.880 (háromszázhetvenhétezer-nyolcszáznyolcvan) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 755.760 (hétszázötvenötezer-hétszázhatvan) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő hatvanadik napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 1995. december 18-án munkahelyi baleset következtében a testfelszín 35%-ára kiterjedő II-IV. fokú áramégést szenvedett, ezért mindkét oldali felső végtagját és a bal fülkagylóját el kellett távolítani, a baleset következtében 100%-os baleseti eredetű munkaképesség-csökkenés állapítható meg nála, önmaga ellátására is véglegesen alkalmatlanná vált.

[2] A Pest Megyei Bíróság az 1997. június 17-én kelt ... számú közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes jogelődje a felperes munkabalesetével összefüggésben okozott kárért 90%-os mértékben felel. Határozatában több jogcímen költségpótló járadék megfizetésére kötelezte az alperesi jogelődöt. Az alperes jogelődje az 1997. december 3-án kelt határozatával 16.455 forint baleseti kártérítési járadékot állapított meg a felperesnek.

[3] Az alperes jogelődje és a felperes között több megállapodás született a költségpótló járadék körében, illetve az alperes folyamatosan jövedelempótló járadék megfizetését is vállalta. Utoljára 2020. szeptember 30-án kötöttek ilyen megállapodást a felek, amely alapján az alperes jogelődje havi 115.526 forint jövedelempótló járadék megfizetését vállalta.

[4] Az alperes 2021. január 1-jé után folyamatosan fizetett a felperes részére – az időközben bekövetkezett bérfejlesztéssel megemelt összegben – havi 121.305 forint jövedelempótló járadékot a költségpótló járadék mellett. A jövedelempótló járadék mértékét az alperes 2022-ben 130.415 forintban, 2023-ban 150.760 forintban állapította meg és folyósította, azonban 2023. június 1-től kizárólag a jogerős ítélet szerinti kötelezés alapján járó költségpótló járadékot fizette. A bíróság 2023. július 25-én ideiglenes intézkedéssel kötelezte az alperest a költségpótló járadék fizetése mellett havi 115.526 forint jövedelempótló járadék megfizetésére.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

[5] A felperes a módosított keresetében jövedelempótló járadék címén 2021. május 1-től 2021. december 31-ig 970.824 forint, 2022. évre 1.569.984 forint lejárt járadék, míg 2023. január 1-től véghatáridő nélkül havi 248.205 forint járadék és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest a perköltség viselése mellett. A jövedelempótló járadék igénye tekintetében a minimálbér összegének emelkedésére és a káresemény óta megvalósult ár-és értékviszonyok változására hivatkozva határozta meg követelése mértékét. Előadta, hogy ... végzettséggel rendelkezik és ha a baleset nem következett volna be, 28 éves munkatapasztalattal rendelkezne. Az álláshirdetések alapján ilyen munkakörben havi 400-550.000 forint jövedelemre tehetne szert.

[6] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes költségeiben való marasztalását kérte. A jövedelempótló kártérítés tekintetében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes igénye elévült, mivel az alperes ilyen jogcímen történő teljesítése nem bírósági ítéleten

alapult. Előadta, hogy a felperes keresetében megjelölt magánvállalkozásoknál foglalkoztatott ... nincsenek összehasonlítható helyzetben az alperesnél foglalkoztatott ... munkatársakkal, akik ennél alacsonyabb összegű átlagkeresetben részesültek.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

[7] Az elsőfokú bíróság költségpótló járadék megfizetése mellett jövedelempótló járadék címén 4.747.592 forint lejárt járadék és késedelmi kamata, valamint 2024. október 1-jétől a felperes öregségi nyugdíjkorhatárának eléréséig minden hónapban havonta előre esedékesen 234.167 forint jövedelempótló járadék megfizetésére kötelezte az alperest a perköltség viselése mellett, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[8] A jövedelempótló járadék vonatkozásában kifejtette, hogy bár az alperes, illetve jogelődje e címen teljesített kifizetései nem ítéleti marasztaláson alapultak az alperes e jogcímen 1997. október 1-től folyamatosan folyósított kifizetést az felperes részére. A felek között 2020. szeptember 30-án megállapodás jött létre arra, hogy a korábban e címen fizetett összeg 2020. január 1-től megemelkedik. Megállapította, hogy a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: régi Mt.) 184. § (1) bekezdése a kártérítés módosításának lehetőségét nem szűkítette le arra az esetre, amikor a kártérítést bíróság állapította meg figyelemmel arra, hogy a kártérítés módjában, mértékében és időtartamában a felek peren kívül is megállapodhattak, így ezen megállapodás módosítása is bírósági úton érvényesíthető.

[9] Az alperes a baleset bekövetkezését követően 3 éven belül már fizetett jövedelempótló járadékot a felperesnek, ezt folyamatosan tette, így a felperes követelése nem évült el. A felek között 2020. szeptember 30-án létrejött megállapodás az igény megegyezéssel történő módosításának minősült, amelyhez képest a felperes 3 éven belül, 2021 novemberében nyújtotta be kereseti kérelmét a jövedelempótló járadék felemelése vonatkozásában is.

[10] Helytállónak találta azt az alperesi hivatkozást, hogy a felperes által megjelölt magánvállalkozásoknál foglalkoztatott ... nincsenek összehasonlítható helyzetben az alperesi munkáltatónál foglalkoztatott ..., így a jövedelempótló járadék mértéke megállapításánál az alperesnél e munkakörben elérhető átlagkeresetet vette figyelembe és ez alapján döntött annak mértékéről.

[11] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részében helybenhagyta és a másodfokú perköltség, valamint az illeték viselésére kötelezte az alperest. A jövedelempótló járadék vonatkozásában kifejtette, hogy a régi Mt. 11. § (4) bekezdése alapján a kötelezett elismerése megszakította az elévülést.

[12] Az alperes ráutaló magatartásával – miszerint jövedelempótló járadékot fizetett a felperesnek – elismerte a felperes igényét és annak összege felemelése minden esetben

megszakította az elévülést. Utalt e körben a Kúria Mfv.VIII.10.125/2023/4. számú határozatára.

[13] Kifejtette, hogy a felperes nemcsak az inflációra alapozta a keresetét, hanem kifejezetten hivatkozott arra is, hogy megváltoztak az ár- és értékviszonyok, így az ő családi és életkörülményei is.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem

[14] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte, hogy a Kúria azt a jövedelempótló járadék vonatkozásában helyezze hatályon kívül, az erre vonatkozó keresetet utasítsa el, illetve szükség esetén az első- vagy másodfokú bíróságot utasítsa új eljárásra és új határozat hozatalára, valamint marasztalja az alperest a perköltségben. Érvelése szerint a 2020. szeptember 30-ig tartó időszakban a felek megállapodásai a nem jövedelempótló járadék elemeit érintették. A felperes két ízben (2003. július 17-én és 2006. március 7-én) joglemondó nyilatkozatot tett. Ez egyértelműen magába foglalta a jövedelempótló járadékról történő lemondását is a balesetből eredő egyéb igényekre figyelemmel. Erre tekintettel álláspontja szerint a felperes korábbi joglemondása alapján jövedelempótló igénye 2003. július 17-én elenyészett, másodsorban pedig nem érvényesíthető az elévülésre figyelemmel 2000. december 4-től. Sérelmezte, hogy a törvényszék az ezzel kapcsolatos nyilatkozatait nem értékelte.

[15] Az alperes érvelése szerint az ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 361. §-a szerinti, az utóper feltételeire vonatkozó törvényi előírásokat. Erre akkor kerülhet sor, ha azok a tények, amelyekre a bíróság az ítéletét alapította utóbb lényegesen megváltoznak. Érvelése szerint a felperes 2021. október 28-án benyújtott keresetében nem jelölte meg a jövedelempótló járadék megfizetése iránti igényét, csupán annak megemelését kérte, holott nem volt olyan ítéleti rendelkezés, amelyre hivatkozással a megállapított járadék összegét meg lehetett volna emelni.

[16] Hivatkozott arra is, hogy a Pp. 2. § (2) bekezdése szerint a bíróság a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van és a Pp. 342. § (1) bekezdése alapján az érdemi döntés nem terjeszkedhet túl a kereseti kérelmen, az ellenkérelmen és a beszámítási kérelmen. Ennek megfelelően a felperes utóperben csak a korábban már jogerős ítéletben megállapított „szolgáltatás módosítását” igényelhetette volna. A jövedelempótló kártérítés tekintetében legfeljebb új kereset előterjesztésére lett volna lehetőség, de ilyen irányú kereseti kérelmet a felperes nem terjesztett elő és a másodfokú bíróságnak figyelembe kellett volna vennie az elévülést is.

[17] Utalt arra, hogy a másodfokú bíróság tévesen hivatkozott a Kúria Mfv.I.10.524/2015/1. számú, valamint az Mfv.VIII.10.125/2023/4. számú határozatában foglaltakra, mivel a hivatkozott ügy alapíttételében a bíróság rendelkezett arról a járadék jogcímről, amelynek a felemelése iránt az utóperben keresetet nyújtottak be, a perbeli esetben azonban ilyen alapítéleti rendelkezés nem volt.

[18] Az alperes felülvizsgálati kérelmében utalt arra is, hogy a BH 2022. 205. számú határozatban a Kúria kifejtette, hogy az anyagi jogerőhatás alól kivételt jelentő utóper lényegadó ismérve, hogy szűk körben a jogerős ítéletet megalapozó tények utóbb bekövetkezett lényeges megváltozása esetén teszi lehetővé a szolgáltatás mennyiségének, vagy időtartamának megváltoztatása iránti keresetindítást. Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság által hivatkozott BH 2012. 171. számú eseti döntés a perben nem irányadó.

[19] Érvelése szerint megállapítható az is, hogy a másodfokú bíróság felülvizsgálati jogkörét nem gyakorolta megfelelően, ezért sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz, valamint a jogorvoslathoz fűződő joga.

[20] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte, hogy Kúria a felülvizsgálati kérelmet „utasítsa el”, mert a jogerős ítélet megfelel a jogszabályoknak, jogszabálysértés nem történt, továbbá marasztalja az alperest a perköltségben. Állította, hogy nem tett olyan nyilatkozatot, amelyet a jövedelemvesztéssel kapcsolatos igényének a lemondásaként lehetett volna értékelni. Az igény érvényesítéséről való lemondás kiterjesztő értelmezése az általános erkölcsi normákat sértő, tisztességtelen, a munkavállaló gyengébb helyzetét kihasználó magatartás lenne. Utalt arra, hogy a régi Mt. 3. § (1) bekezdése, illetve (2) bekezdése szerint a feleknek a jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során jóhiszeműen, tisztességesen, kölcsönösen együttműködve kell eljárniuk. A régi Mt. 184. § (1) bekezdése lehetőséget biztosított arra, hogy amennyiben a körülményeiben lényeges változás következett be, úgy további igényét érvényesíthesse, ez alapján kérte a jövedelempótló járadék felemelését. Hivatkozott továbbá a Kúria Mfv.V.10.081/2024/4. számú határozatára, amely megállapította, hogy lehetőség van a kártérítési járadék módosítására, amelynek az a feltétele, hogy a felek arról megállapodjanak vagy arról a bíróság döntsön.

A Kúria döntése és jogi indokai

[21] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem megalapozott.

[22] A felülvizsgálati eljárás rendkívüli perorvoslat, amelynek tárgya a Pp. 406. § (1) bekezdése alapján a jogerős érdemi határozatnak a Pp. 423. § (1) bekezdése szerinti korlátok közötti felülbírálata. Ennek megfelelően a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem (és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem) keretei között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozataitól jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálhatja felül. A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmében foglaltaknak megfelelően a jogerős ítéletnek a jövedelempótló kártérítés megfizetésére vonatkozó részét vizsgálta felül.

[23] A Pp. 413. § (1) bekezdés b) pontja szerint a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell – többek között – a jogszabálysértés pontos megnevezését, a jogszabályhely pontos megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi jogszabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat meghozatalát, vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja. Az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatálybalépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. PJE határozat szerint a Pp. alkalmazási körében is megfelelően irányadó, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli

elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja és arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Mindezek bármelyikének hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi (Kúria Pfv.I.20.703/2023/11., Pfv.III.20.196/2022/5.). A Kúria a jogerős ítéletet a fentiek figyelembevételével a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a hatályosan előterjesztett felülvizsgálati kérelem keretei között az abban konkrétan megjelölt jogszabályok tekintetében vizsgálta és ítélte meg a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát.

[24] A felperes felülvizsgálati kérelmében kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság egyes nyilatkozatait, illetve az okiratok tartalmát a bizonyítékok értékelésekor nem vette figyelembe, így helytelenül állapította meg a tényállást, megsértett jogszabályhelyet azonban e körben nem jelölt meg [Pp. 279. § (1) bekezdés], így a fent kifejtetteknek megfelelően a Kúria ezzel kapcsolatos kifogását érdemben nem vizsgálhatta.

[25] A felperes felülvizsgálati kérelmét több eljárási szabálysértésre alapította és ezekre tekintettel kérte a másodfokú döntés megváltoztatását illetve az első- vagy másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását. A Pp. 424. §-a alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését csak az ügy érdemi elbírálására lényegesen kiható eljárási szabálysértés alapozhatja meg (Kúria Pfv.I.20.656/2021/4., Pfv.II.20.002/2022/13., Pfv.V.20.526/2022/8.). Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a másodfokú bíróság döntésével kapcsolatban megsértett anyagi jogszabályhelyet nem jelölt meg az elvülésre vonatkozó álláspontjának kifejtése során. Bár állította, hogy az ítéleteknek a régi Mt. 184. § (1) bekezdésére történő hivatkozása jogszabálysértő, ezzel kapcsolatos álláspontját azonban érdemben nem fejtette ki, csupán arra utalt, hogy az nincs összhangban a Pp. 361. §-ában foglaltakkal, így ezeket a kérdéseket a Kúria érdemben nem vizsgálhatta. Az alperes a jogerős ítélettel szemben kizárólag eljárási jogszabálysértéseket állított, de nem adta elő, hogy az általa megjelölt eljárási jogszabálysértések milyen okból hatnak ki lényegesen az ügy érdemi elbírálására. Nem adta elő azt sem, hogy a megismételt első- vagy másodfokú bírósági eljárásban milyen eljárási cselekményeket kellene lefolytatni, valamint azok elvégzése milyen okból és módon vezetne eltérő érdemi döntésre. A megsértett anyagi jogszabályhely megjelölése hiányában a Kúriának nem volt lehetősége arra, hogy érdemben vizsgálja felül a jogerős döntést.

[26] Megalapozatlanul állította az alperes a felülvizsgálati kérelmében azt is, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 361. §-ában foglaltakat, mivel az abban rögzített feltételek az adott esetben nem álltak fenn, a jövedelempótló járadék fizetéséről korábban született ítélet nem rendelkezett. Megállapítható, hogy a felperes az alperes által korábban hozott határozat, illetve a felek között létrejött megállapodás, illetve az alperes egyoldalú kötelezettségvállalása alapján folyósított jövedelempótló járadék felemelése iránti igényét a régi Mt. 184. § (1) bekezdésére alapította, nem a Pp. 361. §-ára.

[27] A régi Mt. 184. § (1) bekezdése szerint lehetőség van arra, hogy ha a kártérítés megállapítása után változás következik be a sérelmet szenvedett munkavállaló lényeges körülményeiben, a felek a kártérítés módosítását kérik. Ennek elsődleges feltétele, hogy a

kártérítést – az adott kérelem vonatkozásában – már egy korábbi időpontban megállapítsák. A törvény azonban nem szűkítette le ezt a lehetőséget arra az esetre, amikor a kártérítést bíróság állapította meg, annak módjában, időtartamában, mértékében a felek peren kívül is megállapodhattak. Nem lehet jogi akadálya annak, hogy ezt az egyezségüket később módosítsák, illetve arra is lehetőség van, hogy az ilyen megállapodás bíróság által történő módosítását kérjék. Ennek megfelelően helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy a felperes a régi Mt. 184. § (1) bekezdése alapján korábbi ítéleti rendelkezés hiányában, de az alperes jogelődjével létrejött megállapodás alapján megállapított jövedelempótló járadék mértéke felemelését közvetlenül a bíróságtól kérheti. Igényérvényesítése így nem a Pp. 361. §-án, hanem a régi Mt. 184. § (1) bekezdésén alapult.

[28] Helytállóan hivatkozott a felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében arra: a Kúria több határozatában megállapította, hogy e jogszabályi rendelkezésből következően lehetőség van a kártérítési járadék módosítására, amelynek az a feltétele, hogy a felek arról megállapodjanak vagy arról bíróság döntsön (Kúria Mfv.V.10.081/2024/4.; Mfv. VIII.10125/2023/4.).

[29] Az alperes felülvizsgálati érvelésében állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 2. § (2) bekezdését, a Pp. 342. § (1) bekezdését és az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését is, ezzel kapcsolatban azonban érdemi érvelést nem adott elő, ugyanakkor az eljáró bíróságok a kereseti kérelemnek megfelelően a jövedelempótló járadék felemeléséről döntöttek, így nem sérültek a fenti jogszabályhelyek.

[30] A felülvizsgálati kérelem kifogásolta azt is, hogy a jogerős ítélet indokolása nem ad magyarázatot arra, hogy az infláció fogalma mennyiben tér el az ár- és értékviszonyok megváltozása körétől, e vonatkozásban azonban szintén elmulasztotta megjelölni a megsértett jogszabályhelyet [Pp. 346. § (5) bekezdés], így a Kúria ezzel kapcsolatos kifogását sem vizsgálta a Pp. 413. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel. Az alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott utóperrel összefüggő döntések a fent kifejtettek szerint, a jelen eljárásban nem releváns jogkérdéseket érintenek.

[31] Mindezek alapján megállapítható, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati érvelésben megjelölt jogszabályhelyeket nem sértette és nem tért el a Kúria közzétett határozatától, így azt a Kúria a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[32] Az alperes a pervesztességére tekintettel köteles a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján viselni a felperes jogi képviselőjével a felülvizsgálati eljárásban felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költséget.

[33] Mivel a per tárgyi költségfeljegyzéses volt, a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a Pp. 101. § (1) bekezdése, illetve a Pp. 102. § (1) bekezdésére figyelemmel köteles megfizetni az alperes.

[34] A Kúria tájékoztatja az alperest, hogy a terhére megállapított meg nem fizetett illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei

számlájára kell megfizetnie és a megfizetés során közleményként fel kell tüntetnie: a Kúria megnevezését, a Kúria jelen határozatának számát, és a fizetésre kötelezett alperes adószámát.

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyaláson bírálta el.

[36] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja kizárja.

A határozat elvi tartalma

A régi Mt. 184. § (1) bekezdésére hivatkozással – korábbi ítéleti rendelkezés hiányában is –, a munkáltatóval kötött megállapodás alapján is kérheti a sérelmet szenvedett munkavállaló közvetlenül a bíróságtól jövedelempótló járadéka mértékének a felemelését.

Záró rész

Budapest, 2025. szeptember 24.

Dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, dr. Csesznok Judit Anna s.k. bíró, dr. Puskás Péter s.k. bíró, dr. Varga Edit s.k. bíró